

Toetrede

Liturgie van die Lig

Aansteek van die kerse

Woorddiens

Tema: “Het die wêreld nog predikante/teoloë nodig?”

Lesing 1: Lukas 8:26-39 (1953)

²⁶ EN hulle het geseil na die land van die Gadaréners, wat reg anderkant Galiléa is.

²⁷ En toe Hy aan wal uitklim, kom ’n sekere man uit die stad Hom tegemoet, wat vir ’n geruime tyd van duiwels besete was en geen klere gedra het nie; hy het ook nie in ’n huis gewoon nie, maar in die grafte.

²⁸ En toe hy Jesus sien, skreeu hy uit en val voor Hom neer en sê met ’n groot stem: Wat het ons met U te doen, Jesus, Seun van die allerhoogste God? Ek bid U, moet my nie pynig nie —

²⁹ want Hy het aan die onreine gees bevel gegee om uit die man uit te gaan. Want baiekeer het hy hom saamgesleep; en hulle het hom gebind met kettings en voetboeie om oor hom wag te hou; maar hy het die boeie uitmekaar geruk, en die duiwel het hom in die woestyne gedrywe.

³⁰ Daarop vra Jesus hom en sê: Wat is jou naam? En hy antwoord: Legio — want baie duiwels het in hom ingevaar.

³¹ En hulle het Hom gesmeek dat Hy hulle nie sou beveel om in die onderwêreld af te vaar nie.

³² En daar het ’n groot trop varke op die berg gewei. Toe smeeke hulle Hom dat Hy hulle sou toelaat om in dié varke in te vaar. En Hy het hulle toegelaat.

³³ Daarop gaan die duiwels uit die man uit en vaar in die varke in, en die trop het van die krans af in die see gestorm en verdrink.

³⁴ En toe die wagtters sien wat gebeur het, het hulle gevlug en dit in die stad en in die buitewyke gaan vertel.

³⁵ Daarop het hulle uitgegaan om te sien wat gebeur het; en hulle het by Jesus gekom en die man gevind uit wie die duiwels uitgevaar het, terwyl hy aan die voete van Jesus sit, gekleed en by sy verstand. En hulle het gevrees.

³⁶ En die wat ooggetuies was, het ook aan hulle vertel hoe die besetene genees is.

³⁷ En die hele menigte van die omtrek van die Gadaréners het Hom gevra om van hulle weg te gaan, omdat hulle deur ’n groot vrees bevang was. Toe het Hy in die skuif geklim en teruggegaan.

³⁸ En die man uit wie die duiwels uitgevaar het, het Hom gebid om by Hom te kan bly. Maar Jesus het hom laat gaan en gesê:

³⁹ Gaan terug na jou huis en vertel watter groot dinge God aan jou gedoen het. En hy het gegaan en deur die hele stad verkondig watter groot dinge Jesus aan hom gedoen het.

Lesing 2: Psalm 42

Broodjies vir die Pad

“What have you to do with me, Jesus, Son of the Most High God?” This question, asked by a tormented soul, begging to not be tormented any further, is a key question in approaching this story. In fact, it has a lot to do with a central theme in the entire Gospel of Luke! “What have you to do with me?” is the question which could easily be placed on the lips of anyone who was on the receiving end of Jesus’ compassion and solidarity in the Lucan narrative. The Lucan Jesus, perhaps more than the other three canonical gospels, portrays a Jesus willing to go to the margins of the margins of society, seeking to gather into the community everyone who had ever been estranged from it by their experience of the human condition. Anyone who was an outcast whom Jesus approached could have asked the same question of him: “What have you to do with me?”

This man from whom Jesus cast out the unclean spirits had so many things going against him in the eyes of Jesus’ Jewish context. He was a foreigner. He was naked. He lived among the dead in their tombs. He had seizures. He was probably suffering from some kind of mental illness which caused him to behave erratically. And he kept close proximity to pigs! These were the multiple layers of things which might have been considered reason enough for any devout Jew of Jesus’ day to stay far away from this man. But Jesus decided, instead, to do what he could to help bring him back into community, so that he would no longer suffer from isolation.

[...]

The divine lure of God is always inviting us to participate in beauty, truth, adventure, zest, peace, and love -- and that same lure invites us to recognize those same qualities in others. There is no beauty, truth, adventure, zest, peace, or love in the deliberate isolation of a troubled soul. But there is an abundance of those qualities when we learn to set aside our preconceived notions about others, and bridge the gap of isolation. This is how Jesus chose to act toward this troubled man in the country of the Gerasenes. Jesus was able to sense the man’s vulnerability, and was able to enter into it with him. He chose to associate with, and converse with, this man who (in so many peoples’ eyes) wasn’t worth the effort.

The fact that the people of this region met this kind of bridge-building with fear is not too terribly surprising. Jesus had helped them see that this man was not all that different than they were. Or -- perhaps more to the point -- Jesus helped them see that they were not all that different from this man who was running around naked among the tombs! Whichever way they saw it, they didn’t much appreciate having the information brought to their attention, so they told Jesus to be on his way.

The Gerasenes didn't much like Jesus' ability to transform the status quo into something new and unfamiliar; they much preferred to keep things as they once had been. Creative transformation is a threat to the status quo. Those who like things to stay just the way they are tend to be those who work against progress, inclusion, and anything which calls for any kind of evolution. Living in the status quo is another way of letting the past shape the present and the future in a negative way. To live in this way is to live in fear.

Have we ever let fears block our acceptance of other people? How often do we let fear block our progress? How might our fears block the way for others to be drawn into the circle of community? Is our sense of community based on identifying characteristics of same/different, or on the radical notion that all people are created in the image of God as co-creators with God?

This story invites all of us to open our eyes to see the variety of diversity in the human experience as being a blessing, rather than a liability. This story invites us to open our ears to hear the cries of all people at the margins as simply asking us "What have you to do with me?" The message and example of Jesus is to always widen our circle of acceptance, and to celebrate the diversity of the human experience with a heart of compassion and solidarity.

<http://processandfaith.org/resources/lectionary-commentary>

The scriptures are still ahead of human expectations of where, how and with whom God works. (And always will be!) ... Jesus moves onto a new town where he pursues a naked, homeless, crazy man who initially is hostile: "what have you got to do with me?" But Jesus does not give up on the man who had given up on himself and eventually commissions him to become a witness for "how much God has done for you."

[...]

Western modernity's belief in "progress" wants to render scriptures passe. Many "postmodern" theologians assume just the opposite; that the biblical texts are still ahead and always will be ahead of human expectations/accomplishments because they give testimony to the radical, total love of God for all persons and all creation. Every person is regarded as already gifted by God, whether she sees herself that way or not; (What have you got to do with me, the man who no longer recognized his status as a child of God asked Jesus.) The never-ending task is for each person to discover that claim for himself and to see it equally in every other person.

<http://sacraconversazione.blogspot.com/2010/06/proper-7-year-c.html>

Brood vir die Pad

Heeft de wereld theologen nodig?

Ruard Ganzevoort

Het antwoord op die vraag was altijd makkelijk: elke geloofsgemeenschap heeft haar eigen professionele voorgangers nodig. Daarom zijn er theologen in soorten en

maten. Van driedelig zwart tot feestelijke toga, van intellectueel tot spiritueel. Maar kenmerkend voor hen allemaal is dat hun centrale taak het (bege)leiden van hun geloofsgemeenschap is. Theologen zijn, waren in elk geval, vaak vooral gericht op de incrowd. En als die geloofsgemeenschappen kleiner worden, is er ook minder vraag naar zulke theologen.

En daarbuiten? Heeft de wereld ze ook nodig? Hebben ze een taak te vervullen in onze veelkleurige samenleving die in veel opzichten seculier is en tegelijk op allerlei plaatsen onuitroeibaar religieus blijkt?

De voormalige Amerikaanse minister van buitenlandse zaken Madeleine Albright schreef herhaaldelijk over het belang van religieuze aspecten in de politiek, cultuur, internationale verhoudingen, enzovoorts. Het zou in die redenering goed zijn als elk ministerie en elke ambassade een theoloog in dienst had. Niet om een bepaalde religieuze stroming te vertegenwoordigen, maar om te kunnen verhelderen wat er op levensbeschouwelijk gebied allemaal gebeurt.

Die theoloog is in de eerste plaats ambachtsman of ambachtsvrouw. Als tolk legt hij oude teksten uit aan nieuwe generaties. Als bemiddelaar zorgt zij ervoor dat mensen elkaar kunnen verstaan. Dat is een dienstbare rol die verhalen bij elkaar brengt die anders onbegrepen langs elkaar schieten.

In de tweede plaats is de theoloog ook inspirator en kunstenaar. Spelend met oude en nieuwe woorden zoekt hij of zij naar dat wat mensen vandaag wijsheid aanreikt, troost biedt, uitdaagt en vergezichten toont. Soms tegendraads, soms ondersteunend. Soms expliciet verwijzend naar een klassieke traditie, dan weer aanhakend op alledaagse en profane beelden.

Zulke theologen zijn vandaag de dag hard nodig. In onze wereld liggen de levensvragen voor het oprapen en zijn de levensbeschouwelijke misverstanden legio. Werk genoeg voor theologen die dienstbaar willen zijn aan het gesprek over levenswijsheid...

<http://ruardganzevoort.wordpress.com/2013/06/17/heeft-de-wereld-theologen-nodig>

Wegsending

Liefdegawes

Mededelings

Doof van die kerse

Seën

wynandnel@iafrica.com 082 901 5877